

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

3. De obligatione voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Validum est votum non acceptandi Episcopatum, nisi necessitas cogat, quia honestum & conferat hominem in humilitatis custodia & à periculo ambitionis auocat: Alioquin Episcopatus quidem & status perfectissimus, sed non ideo, quia ad perfectionem consequendam ex se multum promouet, sed potius, quia supponit & requirit perfectionem in salciante.

C A P. III.

De obligatione voti.

Quod quis voto promisit, præstare obligatus est (iuxta Isa 19. *Colent eum in hostiis, & muneribus & vota uenturum Domino, & soluent*, quia habet rationem debiti.) Imò in externo foro Ecclesiastico uouens ad executionem compelli potest. Ratio, quia ad Ecclesiastici Iudicis officium pertinet impedire, ne grauius crimina committantur, cuiusmodi est sacrilega transgressio voti.

Transgressio voti ex genere suo mortalis est, (quippe qua tendit ad fidelitatem Deo ex obligationis virtute præstandam iuxta Apost. 1. Timothi. *Habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt*. Sed materia leuitatem fit venialis, V. C. si quis uouet, se recitaturum 3. Pater noster & Aue: Ratio, quia votum est quasi priuata quædam lex, quam quisque sibi sponte imponit, ideoque eius obligatio ad modum aliarum legum explicanda est.

Votum in dubio interpretandi videlicet secundum naturam & conditiones rei promissæ, quia quisque promittens præsumitur tali modo se obligare uoluisse, sicut rei promissæ natura postulat.

D d d

Quod

Quod si dubium sit de intentione vouentis, talis interpretatio fieri debet secundum verborum communem usum & acceptationem; Excipe; Qui vouit Rosarium debet pie orare, qui vouit ieiunium intelligitur Ecclesiasticum.

NB, Violans votum abstinendi certa die à carnibus, toties peccabit, quoties comedat, ratio; quia votum abstinentiæ negatiuum est, prædicato distributionem adferens, vt sensus sit voueo, me tali die nunquam carnes comesturum,

4 In dubio votum interpretandum est; quatenus minorem obligationem adfert; *Quia cum agitur de obligatione stricta interpretatio facienda est.* Votum autem grauissimam obligationem continet. Ergo Et magis homines mouebuntur ad vouendum si eorum exactio benigna potius, quem rigida fuerit.

5 Votum sine temporis de terminatione editum executionem mandare debet, cum primum commode potest, iuxta Deuteronom. 23. Ratio; quia hoc est commune omni promissioni absoluta & non limitata, vt statim obligationem pariat, & consequenter exigi possit, atqui Deum statim exigere executionem voti constat ex Deut. 23. Voti Religio- nis dilatio notabilis sine iusta necessitate est mortale, propterea quod quasi mutiletur obsequium Dei perpetuum ad quod se obligauit vouens.

6 Obligatio voti personalis est, & ad aliam personam non transit; Ratio; quia obligatio voti, & cuiuscunque promissionis ex proprio voluntatis consensu nasci debet, ergo non alium, quam ipsum vouentem ac consentientem obligat, nisi alius se con- te velit pro alio supplere votum, tunc enim sit pro-

primū iuxta illud: *Subrogatum sapit naturam eius in
suis locum subrogatur.*

NB. Ad votum à communitate factum non ob-
ligantur posteri nisi ex vi pacti & consuetudinis lon-
ge dummodo approbatio tacita vel expressa Epis-
topi accedat.

Factum alienum voueri non potest; sed intentio
vouentis esse censetur, curaturum se, vt alius faciat.
Vnde liberi non obligantur voto parentum, offe-
rentium eos Religioni, nisi consentiant & ratifi-
cent. Nam ingressus Religionis debet esse libera
voluntatis.

Vouens, se ieiunaturum, non satisfacit, si alteri
persuadeat, vt pro ipso ieiunet: Ratio; quia vouens
factum proprium promisit. Ergo ad illud obli-
gatur.

Si vouens impotens est, implendi voti sui, non
debet aliam personam substituere: Ratio; quia a-
ctus se non extendit vltra intentionem agentis.
Vouentis autem intentio fuit, se facturum. Ergo
si id non possit, non tenetur per alium præ-
stare.

Triplex est votum Personale (Est promissio facta
à vouente alicuius functionis præstandæ) Reale
(est promissio facta alicuius rei dandæ etiam per
famulum v.c. Eleemosynæ) Mixtum, quod partici-
pat de vtroq; v.c. vouere contra hostes fidei se pug-
naturum.

In voto mixto & reali, & personali attendenda
quidam principaliter promittere animus fuit.
Nam si promissum personale principaliter fuerit:
tunc si vouens per se peregrinari
contra hostem militare non possit, non tenetur

Ddd 2 sumptus

sumptus mittere, quos proficiscendo facere debuisse: Contrà autem dicendum, si reale sit principaliter: personale autem accessorium V. C. vouere proprijs manibus dandi eleemosynam, is nihilominus tenetur ad eleemosynam.

¶ 2 Ad vouentis hæredem post aditam hæreditatem transit obligatio votorum realium non personalium, prius potest; quia hæres ad eundo hæreditatem sentit commodum, ergo etiam debet sentire onus, quod est votum reale, idque non ex voto Religionis quippe quæ solum vouentem astringit, sed ex virtute iustitiæ, ratione acceptatæ hæreditatis vnà cum omnibus oneribus.

¶ 3 Hæres non tenetur vota & legata pia præstare vitra vires hæreditatis, imò neque cum diminutione legitimæ necessarijs hæredibus debita.

NB. Solutio votorum, vtpote potioris obligationis, præcedit omninò legatis pijs: Quod vero vota personalia defuncti hæres non teneatur exequi. Ratio est, quia hæres succedit defuncto, eiusque personam repræsentat, tantum in realibus commodis & oneribus debitis; Non item in priuilegijs, & oneribus personalibus: Excipe, nisi sub ea conditione hæres non necessarius institutus sit, vt talia vota exequatur.

¶ 4 Vota mixta non tenetur hæres implere, nisi quod in eis reale est perse & independenter à personali obligatione defunctus permiserat.

* *
*

CAP